

Internationale Lawn Tennis Club van Nederland

Jaarboek 2019

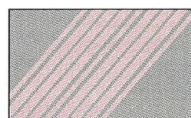
Groot Britannië 1924

Finland 2009

Barbados 2007

Tsjechië 1999

Frankrijk 1929

Verenigde Staten 1931

Nederland 1931

Zweden 1937

België 1947

Argentinië 1948

Denemarken 1949

Zuid-Afrika 1950

Australië 1951

India 1951

Nieuw-Zeeland 1956

Italië 1960

Canada 1965

Duitsland 1966

Zwitserland 1970

Spanje 1973

Mexico 1974

Japan 1978

Monaco 1979

Luxemburg 1981

Uruguay 1981

Brazilië 1982

Pakistan 1983

Israël 1984

Zimbabwe 1985

Bahamas 1987

Hongkong 1992

Oostenrijk 1995

Hongarije 1995

Noorwegen 1997

Ierland 1997

Rusland 1998

Internationale Lawn Tennis Club

van Nederland

Opgericht 10 oktober 1931

Toegekend bij koninklijk besluit nr. 13,
13 januari 1932

Verlengd bij koninklijk besluit nr. 48,
10 januari 1958

Verlengd bij koninklijk besluit nr. 38,
11 september 1969

Statuten ten laatste male gewijzigd bij notari-
ele akte op 14 december 1979

Internationale Lawn Tennis Club van Nederland

Doelstelling

- 1 Het doel van de vereniging is het bevorderen van het lawntennis spel en het vormen van een hechte band tussen lawntennisspelers, die voor hun land tenminste een internationale tenniswedstijd hebben gespeeld.
- 2 Zij tracht haar doel te bereiken langs wettige weg en wel door:
 - a het houden van wedstrijden en bijeenkomsten;
 - b te helpen bij het ontvangen van en het verlenen van gastvrijheid aan internationale-, universiteits- en clubspelers, welke Nederland bezoeken;
 - c het verschaffen van inlichtingen aan leden aangaande clubs en tennisgelegenheid in het buitenland;
 - d andere wettige middelen, die aan het doel bevorderlijk kunnen zijn.

Inhoud

Voorwoord	p. 5
Voetbalwedstrijd IC - HVV	p. 6
IC golf- en clubdag	p. 8
Nieuwe leden	p. 10
IC successen WK veteranen 2018	p. 11
Sporttech, het belang van informatie-technologie in de topsport	p. 13
Interview Edwin Kempes	p. 14
Francis Wallis Cup	p. 16
IC Nederland - IC Uruguay	p. 18
Cups	p. 21
Programma 2019	p. 22
Ledenlijst	p. 23

Bestuur van de Internationale Lawn Tennisclub van Nederland

Voorzitter
J. Wijnhoud

Lid
S. Noteboom

Secretaris
drs. H. Adama
van Scheltema

Webbeheerder
W.A.C. Fok

Penningmeester
mr. G.J. Schmitz

Lid
drs. L.H. Sanders

Lid
J. Ambags-Warringa

Correspondentie-adres
Internationale Lawn Tennis Club
van Nederland
Iseopantsoen 45
1060 PW Amsterdam
gsm: 06-50842186
www.ictennis.nl

Penningmeester
G.J. Schmitz
Middelweg 4
2242 BM Wassenaar
gsm: 06-83631241
rek.nr.: NL24ABNA0 54.64.53.120,
t.n.v. de Internationale Lawn
Tennis Club van Nederland

Sponsorcollege

van de Internationale Lawn Tennis Club
van Nederland

Voorwoord

In december zijn er altijd terugblikken op het jaar. Zo vond ook de uitreiking van de sportman, sportvrouw, sportploeg en sportcoach van het jaar plaats. Vanuit mijn huidige professionele rol was ik hier ook aanwezig en ik zat naast de sportman uit mijn geboortjaar 1969. Wie werd toen sportman van het jaar? Jawel, Tom Okker! Ook Richard Krajicek heeft deze eervolle prijs in ontvangst mogen nemen, dat was in 1996. Om het rijtje maar even compleet te maken, Betty Stöve was in 1977 de sportvrouw van het jaar. En Paul en Jacco waren tweemaal sportploeg van het jaar, in 1993 en 1998.

Tennis was dit jaar goed vertegenwoordigd met twee genomineerden, namelijk Raemon Sluiter en Diede de Groot. Diede won dit jaar bijna alles, 3 Grandslams en het WK, maar Bibian Mentel mocht toch de prijs van paralympiër van het jaar in ontvangst nemen. Diede heeft nog tijd genoeg om in de voetsporen van ons lid van verdienste Esther Vergeer te treden. Zij won de prijs maar liefst 6 maal.

Raemon kreeg wel het podium, samen met Jac Orie werden zij beiden uitgeroepen tot coach(es) van jaar. Het was wel mooi om te zien hoe Raemon het podium pakte, Kiki en het hele begeleidingsteam benoemde en bedankte. "De relatie tussen speler en coach is intens, heftig en mooi en ik heb geluk met de mensen thuis om me heen en om met Kiki te mogen werken." En zo is het, een gezamenlijk succes. Om te winnen heb je support, betrokken mensen om je heen en expertise nodig.

Ook de IC stond er dit jaar zo in betreffende de IC Holland Award. We gaan ergens dit jaar een mooi moment vinden om aan zowel Kiki als Raemon, oftewel team Bertens, de IC Holland Award te overhandigen, voor alle mooie prestaties van het afgelopen jaar!

Op het sportgala liep ik ook Demi Schuurs tegen het lijf. Prachtig om te zien dat zij op dit moment nr. 8 op de WTA dubbel ranglijst staat. Wat velen denk ik niet weten is dat Demi in haar jeugd in 2011 al vier jeugdgrandslam dubbel finales speelde en er twee won. Gaaf om te zien dat zij blijft investeren in haar spel en ontwikkeling. Een voorbeeld voor de jeugd.

Nu zeven jaar later wint ze in 2018 zeven WTA titels. Mooi, well done Demi en op naar nog meer successen komend jaar. Ik denk aan 4 Grandslam finales en laten we zeggen er twee van winnen!

Op 30 november stond de IC voor de 43e keer op het voetbalveld tegen HVV om te strijden om de Hans van de Weg schaal. Captain

Huub van Boeckel had een zeer sterk elftal op de been gekregen. Haase, Sijsling, de Bakker, Smit, Koevermans, Davids (en zoon), Vekemans (en zoon), van Essen en Sluiter stonden allemaal te schitteren in hun all Wimbledon white outfit. HVV was gewaarschuwd, dus met een zeer sterk elftal gekomen en net iets te sterk voor de IC.

Wat was het een heerlijke IC club- en golfdag. Op 5 oktober liepen er nog velen in de korte broek, zo zonnig was het. Je zou bijna gaan geloven dat Piet Hein en Anja Ybema ook het prachtige weer hadden geregeld. Leuk om te zien dat er zoveel leden en partners waren op de prachtige golfbaan in Eindhoven.

Dit jaar hebben we tegen de Engelsen (Francis Wallis Cup) en tegen Uruguay gespeeld.

Ik ben blij dat er altijd weer (bestuurs)leden zijn die het voortouw nemen om alles te organiseren en meedoen rond zo'n ontmoeting. Fantastisch om te zien dat ons erelid Evert Schneider ook nog een clinic gaf aan wat jeugdleden op het schitterende Tennispark Marlot tijdens de ontmoeting tegen Uruguay. Inspireren en ontmoeten is toch wat er in het DNA en de kernwaarde van onze club zit. Wat dat betreft mis ik onze IC Academy waar het ontmoeten en inspireren van jonge tennistalenten, hun ouders en trainers altijd centraal stond. In het overvolle programma van de jeugd paste deze ook dit jaar niet in het programma van de jeugd. Kunnen we de Academy toch weer op de IC agenda krijgen? Deze vraag ga ik weer stellen aan de technische staf van de KNLTB, waarvan gelukkig ook twee van onze ereleden deel uitmaken.

Dan rest mij een mooie groet en een woord van dank aan het adres van mijn mede-bestuursleden die mij met raad en daad bijstaan en natuurlijk een grote dank richting Marijke Jansen voor haar inzet bij het tot stand komen van dit jaarboek.

Joost Wijnhoud

Voorzitter IC van Nederland

“Inspirerend en flitsend IC-elftal krijgt geen loon naar werken” (HVV-IC 3-1)

Vrijdag 30 november was het weer zo ver ... de 43e HVV-IC voetbalwedstrijd om de Hans van de Weg schaal, vernoemd naar de legendarische initiator van deze match; HVV én IC-speler Hans van de Weg. Vorig jaar afgelast door de enige sneeuwstorm die Nederland waarschijnlijk de komende decennia zal kennen, waren de weergoden ons ditmaal goed gezind. Lekkere temperatuur, lekker windje en een zeer strak kunstgrasveld.

De jonge en inspirerende captain Huub van Boeckel had, na een minutieuze voorbereiding waar zelfs Dick Advocaat een puntje aan kan zuigen, een zeer sterk elftal in Wimbledon all-white op de been weten te krijgen. Vooral het aantal nog professioneel tennissende IC-ers viel dit keer op. Namen als Thiemo de Bakker, Igor Sijsling, Jasper Smit en Robin Haase stonden als eerste op de shortlist. Zoals Robin zou aangeven: “naast een echt, warm familiegevoel gecreëerd door coach van Boeckel, is dit ook een lekkere conditietraining voor me ter voorbereiding op het nieuwe seizoen en kan ik aan collega De Bakker laten zien wat nu écht balgevoel is”. Verder waren er namen als Peter “de Tank” van Essen, Johan “de Schaar” Vekemans, Hendrik Jan “de slepende beweging” Davids, Raemon, “Kilometervreter” Sluiter, Mark, “Usain Bolt” Koe-vermans en Huub “Tikkie-Takkie” van Boeckel op de selectielijst waar te nemen. Aangevuld met zonen Yanik Vekemans en Mats Davids (allebei slechts een klein beetje sneller dan hun vaders ...) een op het oog zeer sterk team. En erg leuk te constateren dat na zoveel jaren deze wedstrijd nog steeds erg leeft onder onze leden en vooral ook een verjonging te-weeg brengt die we graag zien binnen onze mooie club. Nog even en we gaan binnenkort weer eens tennissen met z’n allen.

Mentor van Boeckel had weinig woorden nodig in de kleedkamer: “gewoon hard werken, de bal van wit-naar-wit spelen, het blijft elf-tegen-elf, de bal is rond” en vooral de zin “als we 1x meer scoren dan de tegenstander, dan winnen we...” deed wonderen! Na een gedegen warming-up bestaande uit het naar elkaar trappen van een voetballetje, want dat doen we als tennissers nooit, waren we klaar voor de strijd. Een opvallend aspect tijdens de warming-up was het naar adem happen van de normaal zeer fitte Sluiter en Koevermans.

De eerste minuten van de wedstrijd kenmerkte zich door een zeer aanvallend, agressief en op de grenzen spelend HVV. Onze IC-ers werden op eigen helft vastgezet en vooral de rechterflank van de IC (Haase-Sluiter-Koevermans) had het zwaar. HVV ster-spelers Slager, Akerboom en Van der Gun (alldrie net uit het 1e elftal van de Koninklijke) waren een plaag. Dit leidde na 10 minuten tot de 1-0 voor HVV nadat het centrum van de verdediging Van der Gun over het hoofd zag en keeper Van Essen vrij eenvoudig kon passeren.

Sluiter en Koevermans keken elkaar diep in de ogen. Dit Rotterdamse duo, in goede tijden doen denkend aan Feyenoords ijzeren duo Laseroms en Israël, begrepen elkaar direct en de tot-hier-en-niet-verder mentaliteit, geen woorden maar daden, werd uit de kast gehaald. In werkelijkheid betekende dit dat ze beurtelings de nr. 14 van HVV opvingen, wat vooral als voordeel had dat ze minder meters hoefden te maken. Het evenwicht was echter hersteld, waardoor de IC beter over beide flanken en het middenveld kon opbouwen. Sterke mannen met de bal aan de voet zoals Vekemans, Sijsling en De Bakker werden zo veel meer in stelling gebracht. Ook telde de 5-secondenregel bij de IC; bij balverlies moest de

bal meteen heroverd worden, waardoor de druk op HVV groot bleef. Dit resulteerde in een groot overwicht van de IC, met voortdurend balbezit en grote kansen. De eerste was voor Haase, die als Jorgensen de dag ervoor tegen PSV, zich goed vrijspelde en keihard op goal schoot. Ook De Bakker, Sijsling, Vekemans en Mats Davids wisten zich te onderscheiden, echter het geluk ontbrak, waardoor HVV zichtbaar opgelucht met een onverdiende 1-0 voorsprong de rust in ging.

Helaas ontbrak de warme coaching en het voetbalintellect van coaches Marcella Mesker en Karin Moos. Deze dames hadden zich de afgelopen jaren opgeworpen als echte moeders/coaches van onze selectie en zetten langs het veld met tactisch vernuft de lijnen uit. Niemand wist waar ze waren, de spelers van de IC waren op zichzelf aangewezen. Als een ware leider nam Van Boeckel het woord: “niets aan de hand, we zijn beter, balletje rond laten gaan, in je positie blijven, we moeten minimaal 1x scoren” en met nog meer van dit soort kwalitatief goede spreken zag het er voor de 2e helft goed uit. Raemon Sluiter heeft waarschijnlijk veel opgestoken deze 5 minuten, waar hij zijn voordeel met Kiki mee kan doen. Van Boeckel nam wel een zeer discutabele beslissing, die de wenkbrauwen van de meegereisde IC-supporters Els en Piet Veventjer, Louk Sanders, Peter Soeters, Evert en Albertine Schneider, Fried Schmitz, Trudy Groenman, deed fronsen. Hij wisselde ster-speler Koevermans voor zichzelf, waarmee, zoals u hem kent, Koevermans best makkelijk kon leven. Alleen Nick Fleury, wie anders, was het hartgrondig eens met Van Boeckel.

Maar voetbal blijft een rare sport. Wat niemand had gedacht, deze wissel betaalde zich uit in de 2e helft. De IC had het middenveld nog sterker in handen en ook door de wissel van Davids sr voor Davids jr nam de snelheid op de flanken aanzienlijk toe. De IC zette HVV voortdurend vast op eigen helft en de aangeslagen HVV-spelers, normaliter bekend staand om hun mooie, technische spel, konden niets dan verdedigen en de bal wegschoppen. Geheel verdiend na weer een mooie aanval, kwam de IC op 1-1. Over links en vele schijven belandde de bal bij Yanik Vekemans die verwoestend uithaalde, daarbij lijkend op zijn vader in jonge jaren, en de bal hard in de bovenhoek schoot.

De koppies bij HVV gingen omlaag en de IC rook bloed en kansen. We bleven heerlijk combinatievoetbal op de mat leggen en de zeer hardwerkende Thiemo de Bakker speelde zichzelf schitterend vrij. Toen hij alleen op de keeper afging dachten 50 IC-ers dat de 2-1 een feit was. Helaas belandde de subtiële stift net naast de goal. Ook Sijsling, Haase, Sluiter en Vekemans kregen nog diverse mogelijkheden. Een voorsprong was meer dan verdiend geweest, maar dan blijft voetbal voetbal, één van de weinige sporten waar je veel beter kan zijn tijdens de wedstrijd

maar toch onterecht tegen een nederlaag aanloopt. Zo geschiedde (wederom) zoals het de laatste jaren een paar keer het geval was. HVV putte moed uit de gemiste kansen en de vermoeidheid van de IC-ers en met 2 snelle counters werd de verder uitblinkende Van Essen gepasseerd: 1-3. De coach en teammanager van HVV kwam later in de kleedkamer vragen naar de leeftijd van de jonge keeper van de IC, om eventueel het 1e van HVV te versterken. Van Essen heeft het in beraad.

Na het laatste fluitsignaal van scheidsrechter Staal, die één van zijn betere wedstrijden van de afgelopen jaren floot, waren de IC-spelers terecht teleurgesteld. Het spel was goed, de combinaties prima, het balbezit navenant, echter er werd één opdracht van coach Van Boeckel nagelaten: “één keer meer scoren dan de tegenstander”. Als een ware leider nam Van Boeckel zijn manschappen in bescherming voor de in grote getale meegereisde pers en IC-supporters. Ook in de kleedkamer prees hij alle spelers individueel en dankte hen voor hun inzet. Hij keek al weer vooruit met de verwachting om met hetzelfde team revanche te nemen.

In het clubgebouw werd na afloop sportief gedronken, gegeten en gelachen. Er werd luidruchtig nagepraat over de spelsituaties in het veld, eerder gespeelde wedstrijden en vooral de hechte band tussen de Koninklijke Leeuwen en de International Club. Tijdens het symbolisch uitreiken van de schaal werd dit, als ook de gelijkheid in tradities tussen de IC en HVV, aangehaald door oud-voorzitter Mark Koevermans. Hij dankte HVV voor het gastheerschap, dat de gespeelde wedstrijd geheel in stijl was van ons gezamenlijk oud-lid Hans van de Weg en sprak de hoop uit dat deze wedstrijd nog jaren gespeeld zal worden. Ook dankte hij de aanwezige IC-leden voor hun steun. Eén punt van aandacht was er wel van Koevermans richting HVV captain Louwerens. Nadat HVV vorig jaar de schaal (toen ook al onterecht) weer in handen had gekregen, is deze sindsdien foet-sie. Dus niet alleen een feitelijke uitreiking was niet aan de orde, maar ook zijn de uitslagen van 43 keer HVV-IC weg. Koevermans heeft namens de IC aangeboden volgend jaar een nieuwe schaal aan te bieden aan HVV en alle uitslagen te verwerken. Captain van Boeckel en Koevermans kennende zou het zo maar kunnen zijn dat IC in onderlinge ontmoeting leidt met 23,5-19,5. Verder bleef het nog lang onrustig op de Van Hogenhoucklaan.

Een speciaal dank aan alle spelers, zonen, IC-supporters en Huub voor de perfecte organisatie. Tot volgend jaar wanneer dezelfde spelers gaan zorgen dat de Hans van de Weg schaal weer thuis komt waar hij hoort!!!

Mark Koevermans

IC golf- en clubdag Eindhovensche Golf 5 oktober 2018

Voor de 2e keer mag ik een stukje schrijven over de IC-golfdag op de prachtige Eindhovensche Golf. Dat betekent zoals we allemaal weten dat de Henk van Riemsdijk Beker tijdelijk naar Amersfoort is meeverhuisd.

Het was wat score betreft enorm spannend maar daar weet je op het moment van spelen niets van, aangezien het helemaal afhankelijk is wat anderen scoren.

Ik heb er van tevoren weer enorm naar uitgekeken om samen met veel IC-ers en partners deze prachtige dag te beleven. Samen met Nicole Thijssen, die me thuis kwam ophalen, zijn we naar Valkenswaard gereden. Onderweg bleek er een extreme file op onze route naar Eindhoven te staan waardoor wij bijna 2 uur onderweg zouden zijn, maar gelukkig toch nog op tijd voor onze 1e afslag. Samen met Koef (oh nee hè, speel ik met die Nijssen in dezelfde

flight, heb ik weer....) en Nicole, zijn we toch nog eerder gestart dan gepland omdat anderen dezelfde vertragingen hadden gehad en niet op tijd compleet met hun flight konden aantreden.

Op een zonovergoten baan met zomerse temperaturen (veel korte broeken gezien in oktober!) hebben we heerlijk gespeeld met veel wisselende resultaten. De greens waren voor ons moeilijk te lezen en daar hebben we veel punten laten liggen. Op de 18e hole aangekomen wilden we toch nog even met zijn drietjes alles uit de kast halen want ja, hier stonden de beide bordjes van de "longest" en voor Koef betekende deze term toch wel meer dan ik dacht. Hij sloeg zijn beste drive van de dag, links voorbij de verre bunker in het midden en dat hebben Nicole en ik (maar ook vele anderen in de baan) duidelijk gehoord. Ook ik toverde mijn beste drive van de dag (ja ja we

zijn strebers ...) en mijn bal vloog ook voorbij diezelfde bunker en zeer dicht bij de bal van Koef. Wordt meten!! Daarna naar de damstee, Nicole aan de beurt, en zij knalde haar bal ruim voorbij de bunker! Gelukkig ook strebers onder de dames en dat zit gelukkig nog steeds in ons aller bloed als ex-toptennissers. Uiteindelijk lag Koef's bal 1 meter verder (ja ik moet toegeven hij heeft de "longest") en ook de afstand die Nicole geslagen had kon nooit meer overtroffen worden. Mooi slot van deze prachtige ronde met onderweg veel uitleg van Koef over de vele soorten bomen die hier groeien en de bijzondere momenten die hij hier met vrienden in het verleden heeft beleefd. Wij IC-ers houden van historie! Kortom èn gezellig èn leerzaam èn mooie prijzen voor ons drietal.

In het tijdelijke clubhuis hebben we nog even geborrelt en om vervolgens met de overgeblevenen en de nieuwkomers, o.a. partners en niet-golfers, heerlijk samen te dineren. En hoezeer ik ook genoten heb van de mooie dag in

de baan, het diner met als stand-in cabaretier/speaker Koef blijft een climax voor deze dag. Hij krijgt het elke keer weer voor elkaar de aanwezigen met humor en scherp te bestoken met zijn typische Rotterdamse chauvinisme. Ja en de naam Feyenoord heb ik veel minder gehoord dan bij zijn vorige golfspeech. Zou het komen omdat hij alweer bijna 10 jaar bij die club is?... Of de 50 is gepasseerd?... Ik ook van jou Koef

Nadat de verschillende prijzen waren uitgereikt bleek dat ik ondanks de gelijke score met Betty (beiden hadden we 86 slagen) de Henk van Riemsdijk Beker in ontvangst mocht nemen.

Hij heeft al een mooi plekje in onze huiskamer gekregen.

Allen bedankt, vooral Piet Hein en Anja voor deze uitermate geslaagde IC Golfdag!!

Tom Nijssen

UITSLAGEN

Henk van Riemsdijk beker (beste bruto score)

Tom Nijssen (86)

Betty Stöve (86)

Louk Sanders (87)

Betty Stöve trofee (beste stableford score)

Stephen Nooteboom (39 punten)

Tine Zwaan (35 punten)

Sjeng Schalken (33 punten)

Teamprijs (beste 2 stablefordpunten per hole)

Johan Vekemans, Stephen Nooteboom,

Elmar Gerth

IC bokaal (partnerprijs stableford)

Peter van Essen (35 punten)

Piet Hein Ybema (33 punten)

Neary heren: Sjeng Schalken

Longest dames: Nicole Thijssen

Longest heren: Mark Koevermans

IC successen bij WK veteranen 2018

Nora Blom

De WK-cyclus werd dit jaar gestart met het kampioenschap voor de Seniors (50/55/60) in augustus in Ulm/Duitsland. In deze leeftijdsklassen werden door IC-(st)ers zowel in de teamwedstrijden als in het individuele toernooi geen medailles gewonnen.

Bij de Super Seniors (65-85) die hun wedstrijden in de zeer hete septembermaand in Umag/Kroatië speelden, vielen heel wat IC-medailles te vieren. Allereerst werd er door Hans Adama van Scheltema en zijn 70+-team (met daarin o.a. Peter Vaarties) een zilveren medaille gewonnen in de Jack Crawford Cup. Na overwinningen op het als nr. 2 geplaatste Zwitserland en het als 3 geplaatste Zweden, werd uiteindelijk in de finale met 1-2 van Spanje verloren. Het 70+-team van Ellie Krocké wist in de Althea Gibson Cup beslag te leggen op het brons. In de halve finale was de latere winnaar Frankrijk met 0-3 te sterk.

Nora Blom maakte in het individuele toernooi haar plaatsing als nummer 1 volledig waar. Met

gedurfd aanvallend spel won Nora de finale van de Australische Kerry Ballard met 2-6/6-2/6-2. Bij de 70+-dames moest Ellie Krocké zich tevreden stellen met het zilver. In de finale was de voor Frankrijk uitkomende voormalige Australische Gail Benedetti met 3-6/4-6 juist iets sterker. Samen met haar Amerikaanse partner Brenda Carter was er voor Ellie in het damesdubbel 70+ ook nog een bronzen medaille.

Als laatste in de WK-reeks speelden de Young Seniors (35/40/45) in oktober hun kampioenschap in Miami Beach/Florida/USA. Het mannenteam 35+ met Jasper Smit in de gelederen wist in de Italia Cup de finale te bereiken, die met 1-2 van Italië werd verloren. In de Tony Trabert Cup (40+) verloor het team met Dennis van Scheppingen in de halve finale van de uiteindelijke winnaar Spanje. De strijd om het brons werd vervolgens gewonnen door Duitsland te verslaan.

Hans Adama van Scheltema

Nieuwe leden

Cindy Burger
25-11-1992

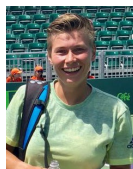
Tenniscarrière:

1/4 Finale WTA - Rio de Janeiro

Winnares 25.000 Perigueux en Chiasso

Finaliste 50.000 Tunis en Budapest

4x geselecteerd voor Fed Cup team

Demi Schuurs
1-8-1993

Tenniscarrière:

Winnares 7 WTA dubbel toernooien in 2018 (o.a.

Brisbane, Rome en Rosmalen)

Plaatsing voor WTA Finals dubbel in Singapore

Fred Hemmes Jr
28-1-1981

Quirine Lemoine
25-12-1991

Tenniscarrière:

Winnares Toronto - 60.000

Debuut Fed Cup

Kwalificatie hoofdtoernooi Roland Garos

Centraal gelegen in Nederland in de bossen van Doorn vindt u Tenniscenter Heuvelrug. Een ideale locatie voor uw zakelijke bijeenkomsten, trainingen of teamuitjes met diverse mogelijkheden voor een sportieve break.

Mariniersweg 3
3941 XK DOORN
0343 - 416373

www.tenniscenterheuvelrug.nl
info@tenniscenterheuvelrug.nl

Of wat dacht u van een sportieve familiedag voor het hele gezin? Na uw sportieve inspanningen heten wij u graag welkom voor een hapje en een drankje in onze horeca faciliteiten of op ons zonnige buitenterras.

Sporttech, het belang van informatie-technologie in de topsport

IBM's supercomputer Watson heeft duizenden uren aan tennisbeelden geanalyseerd van de meest recente US open en daarmee de latere winnares Naomi Osaka laten zien hoe ze het spel van favoriet Serena Williams moest frustreren met een combinatie van harde groundstrokes. Die lange harde slagen van achteruit het veld leidden volgens 'Watson' tot de meeste fouten bij Williams.

Status van gebruik van data analytics in de tennissport

Data-analyse is ook een steeds belangrijkere factor in de (top)sport en zoals het "Osaka"-voorbeeld al aangeeft, is het langzamerhand ook in de tennissport niet meer weg te denken.

Tennis is enorm in de publieke belangstelling toegenomen, mede door spelers als Serena en Venus Williams, Federer, Djokovic en Nadal.

Deze toppers voegen steeds meer snelheid, scherpte en daarmee spectaculaire winners toe aan hun tennisspel. Kracht en fitheid van deze generatie spelers hebben zeker bijgedragen aan het niveau van het huidige tennis, maar de vraag is of, en in welke vorm, data-analyse hierbij van belang is geweest.

Spelers en coaches gebruiken data-analyse om strategieën te optimaliseren, techniek te verbeteren en optimaal voorbereid te zijn op tegenstanders. Data-analyse stelt spelers en teams in staat hun training en ontwikkeling aan te passen op basis van concrete gegevens in plaats van intuïtie of ervaring en geeft beter inzicht in bepaalde aspecten van het spel die anders moeilijk te analyseren zouden zijn.

Hawk-eye

Om te beginnen kennen we natuurlijk allemaal Hawk-eye, het elektronische line-calling systeem dat voor het eerst gebruikt werd tijdens de US Open van 2006.

Ongeveer 10 camera's verdeeld over de baan maken het mogelijk om de bal te volgen en te bepalen waar deze terechtkomt op het speelveld.

Met de baanindeling in het systeem geprogrammeerd, registreert Hawk-Eye nauwkeurig het gebied waar de bal terechtkomt. Deze informatie kan vervolgens worden verstrekt aan spelers, toe-

schouwers en de scheidsrechter, ingezoomd en in real-time en wordt geaccepteerd als een definitief antwoord op de eeuwige vraag 'in of uit'.

Hawk-Eye heeft een grote impact op de sport gehad. De druk op de scheidsrechters is duidelijk verminderd en de spelers zijn verzekerd van een snelle beslissing in geval van discutabele situaties. En belangrijker: met het systeem wordt voorkomen dat foutieve calls de uitkomst van wedstrijden bepalen.

Hawk-Eye, maar inmiddels ook andere goedkopere systemen zoals PlaySight, maken het tevens mogelijk dat video feedback wordt gegeven aan de hand van parameters zoals vaart, rotatie, plaatsing en hoogte van de bal over het net.

Ook feedback over positie en bewegingspatronen van de speler op de baan, behoort tot de mogelijkheden.

Maar ook ons lichaam geeft talloze signalen af, en dankzij kleine en krachtige sensoren, die op het lichaam van de sporter bevestigd worden, kunnen we steeds meer van die signalen registreren en op die manier de beslissende 1% beter presteren dan de concurrentie.

Waardevolle inzichten destilleren

De Amerikaanse tennisbond heeft voor zijn topjeugd meer dan 100 tennisbanen van PlaySight voorzien om de verrichtingen van deze sporters tijdens wedstrijden en trainingen nauwkeurig te volgen.

Ook de Nederlandse tennisbond heeft geïnvesteerd in zijn eerste PlaySight-opstelling en experimenteert met speciale sensorkleding waardoor een beter spelinzicht ook hier realiteit is.

Echt interessant wordt het als je de verschillende uitkomsten van data in onderlinge samenhang analyseert en daarvoor een formule opstelt. Een formule van succes en een formule die heel veel geld waard zal zijn!

Judith Warringa

Heeft dit jaar een Executive MBA afgerond, met als specialisatie sport, waarbij data-gebruik in de tennissport het onderwerp van haar thesis was.

Judith Warringa

Leven na het tennis: Edwin Kempes 'Ben vooral trots op de dingen die mij hebben gevormd'

door Peter Klein

In het jubileumboek 'KNLTB 100 jaar Love en Tennis' uit 1999 kreeg hij een eervolle vermelding als 'rookie', een aanstormend talent. Edwin Kempes kijkt wat gereserveerd naar dit eerbetoon. "Een talent? Misschien dat ik dat lokaal en regionaal wel was, maar voor resultaten in het Nederlandse en internationale tennis moest ik het toch vooral hebben van heel hard werken."

V"Veel tennislessen heb ik niet gehad", vervolgt de op 23 juni 1976 in rustiek Monnickendam geboren tennisser. "Een half uurtje privées en een uurtje groepstraining in de week. Dat was het wel, om meer te doen hadden we thuis de middelen niet. Maar daarnaast heb ik heel veel zelf getennist. Doelgericht ook. Heb er maximaal van geleerd oplossingen te zoeken voor de lastige dingen die ik tegenkwam en die oplossingen in mijn hoofd op te slaan. De passie voor tennis was er dus wel."

Beste jaar

Toch kwam de vermelding in het fraaie jubileumboek van de tennisbond niet helemaal uit de lucht vallen. Het jaar 1998 mag terugblikkend beschouwd worden als het beste jaar in de internationale loopbaan van Edwin Kempes. Vooral als dubbelaar en meestal met Peter Wessels of Dennis van Scheppingen als partner. Liefst 10 keer bereikte hij dat jaar de eindstrijd in het dubbelspel van een Challengeertoernooi. En 4 keer – in San Luis Potosi, in het Tsjechische Prostějov en in het Schotse Edinburgh (steeds met Wessels), als ook in Newcastle met de Zuid-Afrikaan Jeff Coetzee als partner – leverde die eindstrijd ook de hoofdprijs op. Door zijn opvallende reeks aan finales bereikte Kempes in 1998 meteen zijn hoogste ranking ooit op de wereldranglijst, plaats 80. Maar ook in het enkelspel drong de Noord-Hollander tot de top-100 door. Op 21 mei 2001 werd nummer 98 op de ATP-ranglijst genoteerd. Die route naar de besten ter wereld in het enkelspel nam meer tijd in beslag, ondanks dat Kempes in zijn beste jaar 1998 in juni twee Challengers op rij won, in Eisenach en in Montauban. Pas na zijn winst in mei 2000 bij de Challenger van Boedapest werd het doel, de top-100, bereikt.

Wereldtoppers

De fraaiste tennisresultaten moesten voor Edwin Kempes toen nog komen. Op zijn huidige werkplek, het Spa Sport Hotel Zuiver, vonden enkele jaren achtereenvolgens de Internationale Kampioenschappen van Nederland plaats. Het Dutch Open was op de vertrouwde plek bij het Hilversumse Melkhuisje uit zijn jasje gegroeid en naar de hoofdstad verplaatst. Kempes liet in 2000 zien dat zijn hoogste notering niet alleen op succes in de Challengers was gebaseerd. Hij bereikte met sterk tennis de halve finale van het Dutch Open, waarin hij met tweemaal 6-4 verloor van de latere winnaar, de Zweedse wereldtopper Magnus Gustafsson. De Rus Nikolay Davydenko versperde hem in de finale van de Challenger Mönchengladbach vervolgens nog de weg, maar in 'Delray Beach' verschalkte Kempes zowaar wereldtopper Carlos Moya.

"Ik ben echt best wel trots op die resultaten", zegt Edwin Kempes in het zeker voor een doordeweekse maandagmiddag druk bezette clubhuis van de Tennis Club Amstelpark. "Maar vooral omdat die resultaten mij gevormd hebben. Als mens heb ik nu een heel optimistische kijk op het leven. Door deze loopbaan in de sport heb ik geleerd planmatig te werken en met die enkele teleurstelling om te gaan." Zoals die nederlaag in de eerste ronde van Wimbledon 2001 tegen Younes El Aynaoui. Een thriller van de allerhoogste orde zoals die alleen op het Heilige Gras in Londen voorkomt, een vijfsetter die met 12-10 in de laatste set verloren ging. "Maar ook die nederlaag heeft mij gevormd", stelt de geboren Monnickendammer.

Amstelpark

Gevormd zijn door je tennisloopbaan. Het kwam Edwin Kempes, die getrouwd is en twee zoontjes heeft, uitstekend van pas toen hij na de splitsing van het grote sportcomplex bij de Bosbaan in twee aparte sportinstituten werd benaderd om manager te worden van de Spa Fitness op Amstelpark. "Daar was ik niet precies voor opgeleid", vertelt hij, "maar ik had wel de ervaring van hoe ik mijn tennisloopbaan had opgebouwd. Met hard en planmatig werken. Onze Spa beslaat thans een ruimte van 10.000 vierkante meter. Wij ontvangen momenteel zo'n 160.000 mensen per jaar. En we groeien nog steeds. Ik durf wel te stellen dat als we nog een fitnessshal zouden openen, die in korte tijd ook weer vol zou zitten."

Als manager is Kempes zowel budgettair als operationeel verantwoordelijk voor de Spa op Amstelpark en geeft hij sturing aan het grote team van medewerkers. Een goed samenspel is daarbij essentieel. En juist samenspelen heeft de Noord-Hollander in zijn vele dubbelpartijen en tientallen dubbelfinales goed geleerd. Ook leerde hij dat in de Nederlandse tenniscompetitie. Edwin Kempes bleek een ware teamspeler, die zijn inzet zelfs één maal, in 1997, zag beloond met de landstitel in de eredivisie. Niet in het team van zijn huidige werkgever op Amstelpark, maar juist bij 'concurrent' tennisopleider en stadgenoot Popeye Gold Star.

Bijdrage

Als teamspeler paste Edwin Kempes ook prima in het Davis Cup-team dat in 2002 regerend kampioen Frankrijk in de Arena in Metz moest bestrijden. Oranje bracht de 'Haantjes' aan het wankelen, zeker toen Sjeng Schalken en Paul Haarhuis, na een 0-2 achterstand (Edwin verloor de eerste partij in drie sets van Sebastien Grosjean) op vrijdag, in het dubbelspel de spanning terugbrachten. Helaas verloor Schalken de vierde partij opnieuw in vijf sets, maar scoorde Kempes de 2-3 via een zege op Arnaud Clement. "Al is het een eenmalig optreden, ik ben er trots op aan mijn land een bijdrage te hebben kunnen leveren." Voor Edwin Kempes zijn de landstitel en zijn Davis Cup-avontuur hoogtepunten

De expertise die Edwin Kempes opdeed gaat overigens niet verloren. Recent behoorde de Noord-Hollander tot de groep Nederlandse toppers, waaronder Marcella Mesker, Martin Verkerk en Jesse Huta Galung, die op initiatief van technisch directeur Jacco Eltingh een jaar lang een cursus tot coach volgde. "Weer hard werken en met interessante discussies met de andere kandidaten. Leuk dat de kennis en ervaring zo niet verloren gaat", sluit Kempes af.

Francis Wallis Cup 2018: ontmoeting met 'epische' trekjes

Om een beeld te geven van het verloop deel ik enkele statistieken die voor zich spreken: 12 wedstrijden in totaal over 2 dagen, waarvan 8 in een supertiebreak beslist zijn (beide teams 4x winst), en 3 waarbij de verliezer matchpoints heeft gehad.

Terwijl elke wedstrijd zijn verhaal kent, noem ik slechts enkele highlights. Opvallend is de 'double bagel' van Stephanie op de matchcaptain Susie. Beetje zuur maar achteraf was Stephanie zeer duidelijk, "ik ga niet zomaar punten weggeven". Die karaktertrek is nooit verdwenen. Klasse Stephanie. Susie sprak over het spel van Stephanie als 'clinical precision'. Fernon speelde tegen de wedstrijdfitte Seb, die bovenaan meedoet in de mondiale senior tour. Ik refereer nog regelmatig naar Fernon als onze 'schaakkampioen' vanwege zijn volhardendheid en tactisch inzicht om zo'n close wedstrijd uiteindelijk in zijn voordeel af te sluiten. Johan had tijdens de vorige ontmoeting een eenvoudigere partij tegen Adam en maakte het nu extra spannend. Martin kwam sterk terug in de 2e set en supertiebreak (2-6) maar het was helaas net niet voldoende. Richard, de jongste speler van de Engelsen (30), speelde een sterke en degelijke wedstrijd tegen gastspeler Bart en wist zijn niveau het hele weekend te behouden. De herendubbel was van goed niveau maar we kwamen net iets te kort.

Louk, Stephen, Johan, Fernon en Tjerk in Café de Paris te Zeist

Het was weer een waar genoegen om op zaterdagochtend 13 januari verwelkomd te worden door Charlotte Bogtstra, beheerder van Tenniscentrum Heuvelrug in Doorn, waar tevens ons IC museum is gevestigd. Susie Dart, matchcaptain van de IC van GB, was reeds met haar team aanwezig en, toen nog, rustig aan de koffie. Zij heeft het stokje overgenomen van Simon Curtis die jarenlang deze rol heeft gehad. Aan beide zijden was het kunst- en vliegwerk geweest om een team te formeren maar beiden waren overtuigd een gedegen team paraat te hebben. Daarbij de toevoeging dat het vooraf meestal volledig onduidelijk is hoe het wedstrijdverloop zal worden en je maar hoopt dat er voor iedereen leuke wedstrijden in het verschiet staan. Dat blijft het mooie aan ons geliefde spel.

Tevreden met de lichte voorsprong, hebben we samen met onze gasten een gezellige avond gehad in Café de Paris in Zeist. Louk, samen met Pauline, en Tjerk sloten ook aan. Voldoende hilariteit wat voor onze gasten soms lastig te volgen was. Al met al een verdiende ontspanning na een mooie dag met prima tennis.

Op zondag speelde Martin met de enthousiaste Marlot, Nederlands Kampioen 2008, een heerlijke partij. De beide andere partijen waren de echte krakers waarbij wij net te kort schoten om de mixed in ons voordeel te beslechten. De single van Bart tegen Seb was uiteindelijk bepalend voor de einduitslag. De vraag rees tijdens de tiebreaks wat er met de Cup zou gebeuren bij gelijkspel.

Toch nog een glimlach van Seb Jackson (l) na verlies van de beslissende super tie-break tegen gastspeler Bart van Monsjou.

Uitslagen

Zaterdag 13 januari

Team IC of GB	Team IC of NL		
<i>Dames</i>	<i>Dames</i>		
Boven 30 - Frances Hendry	Over 30 - Marlot Meddens	3-6 6-2 [2-10]	0-1
Boven 45 - Susie Dart	Over 45 - Stephanie Rottier	0-6 0-6	0-2
Frances/Susie	Stephanie/Barbara Kint	6-3 3-6 [10-8]	1-2
<i>Heren</i>	<i>Heren</i>		
Boven 30 - Richard Wire	Boven 30 - Bart van Monsjou	6-4 6-3	2-2
Boven 45 - Seb Jackson	Boven 45 - Fernon Wibier	3-6 6-4 [11-13]	2-3
Adam Boucher	Johan Vekemans	7-5 3-6 [5-10]	2-4
Boven 55 - Russell Howat	Boven 55 - Martin Koek	6-4 0-6 [10-8]	3-4
Richard/Seb	Fernon/Stephen Noteboom	6-3 2-6 [10-3]	4-4
Adam/Russell	Johan/Martin	5-7 1-2 (def.)	4-5

Zondag 14 januari

Seb Jackson	Bart van Monsjou	2-6 7-6 [9-11]	4-6
Frances/Richard	Stephanie/Stephen	6-3 3-6 [13-11]	5-6
Susie/Russell	Marlot/Martin	1-6 2-6	5-7

Overhandiging van de FW Cup door matchcaptain Susie Dart aan Stephen

De overheersende en onwenselijke gedachte op dat moment was dat de Cup weer mee terug zou gaan met de IC van GB. Gelukkig wist Bart de supertiebreak, die overigens met gemak beide kanten had kunnen opgaan, na een matchpoint tegen naar zich toe te trekken. Het overwinningsgevoel was enorm en met enige trots hebben we de Francis Wallis Cup in ons museum een mooie plek gegeven.

Stephen Noteboom

IC van Nederland - IC van Uruguay

vrijdag 6 en zaterdag 7 juli 2018

Tennisclub Park Marlot te Wassenaar

Op de Annual General Meeting van de Council of IC's in juli 2016 legden Louk Sanders namens onze IC en Juan Berchesi namens de IC van Uruguay de kiem voor de ontmoeting tussen teams van beide IC's, die op 6 en 7 juli jl. werd gespeeld. Slechts één keer eerder troffen beide IC's elkaar: in 2012 in Punta del Este met ons erelid Evert Schneider, Jaap Arends en Rob Kuijpers in ons team, bij de viering van het 30-jarig bestaan van de IC van Uruguay. Dankzij de uitstekende contacten van Evert waren we direct weer welkom op het prachtige park van Tennisclub Park Marlot in Wassenaar waar wij de eerste dag hartelijk werden verwelkomd door bestuursleden Aad Looijestijn en Elke Dobbinga en door clubpro Lennart Reijndorp met zijn staf voor de catering.

Voor aanvang van de wedstrijden gaf ambassadeur Luis Ricardo Nario Fagúnde, toevallig zelf lid van TC Park Marlot nog even acte de présence om zijn team voor deze uiterst belangrijke ontmoeting nog een hart onder de riem te steken.

Vlnr. Evert Schneider, Peter Ehrlich, Rolf Thung, Fried Schmitz, Guido Hornman, Louk Sanders, Peter Vaarties, Alicia Karliner (Ur), Hans Adama van Scheltema, Pedro Karliner (Ur), Roberto Depaulo (Ur), Ricardo Nario (Ambassadeur Uruguay) met zijn echtgenote, Juan Carlos Paradizo (Ur), Marcelo Lombard (Ur), Juan Berchesi (Ur) en Jean Paul Brisson (captain van Team IC Uruguay).

Wat een feest om daar in heerlijk weer op de beide banen aan weerszijde van het gezellige clubhuis te mogen spelen, op deze club vol van tradities en sfeer. Team Uruguay was blij verast met deze typische 'IC locatie', waar nog in all-white gespeeld wordt. Ons team, met de nodige 'usual suspects' aan boord, sterk gecompleteerd met gastspelers Michel Riaskoff (geboren en getogen in Uruguay!), Peter Vaarties en Cees Jan Asselbergs bleek ruim te sterk voor onze gasten. Uruguay is weliswaar vijfmaal zo groot als Nederland maar telt slechts 3,4 miljoen inwoners en tennis is daar een betrekkelijk kleine sport, met maar 10.000 beoefen-

naren. Support van Els, Trudy en Tom was dus voor het resultaat niet echt nodig, maar werd wel zeer op prijs gesteld.

De vrijdagmiddag stond vooral in het teken van de kwartfinale tussen Uruguay en Frankrijk op het WK voetbal: Jean Paul en Roberto met de vlag! Helaas verloren (0-2).

Team Uruguay bleek een bijzonder gezellig, vrolijk gezelschap van sportieve en interessante mensen en de sfeer was optimaal. Zaterdagochtend bezochten zij onder leiding van Fried het Mauritshuis terwijl Evert op de club samen met hun pro Lennart een ontzettend leuke clinic gaf aan 4 jeugdspelertjes.

Uitslagen

Vrijdag 6 juli (3-0)

Hans Adama van Scheltema/Peter Vaarties tegen Marcelo Lombardi/Juan Carlos Paradizo:	6-1; 6-4
Fried Schmitz/Peter Ehrlich tegen Pedro Karliner/Roberto Depaulo:	6-2; 6-2
Guido Hornman/Rolf Thung tegen Jean Paul Brisson/Juan Berchesi:	6-1; 6-1

Zaterdag 7 juli (3-0)

Rolf Thung tegen Juan Carlos Paradizo:	6-2; 6-2
Peter Ehrlich/Cees Jan Asselbergs tegen Jean Paul Brisson/Pedro Karlin:	6-1; 6-1
Hans Adama/Michel Riaskoff tegen Marcelo Lombardi/Roberto Paulino:	6-3; 6-2

Inmiddels heeft Evert (76) wel iets van zijn flitsend bewegen uit zijn prime verloren, maar nog niets van zijn touch, timing en passie. Een bijzonder leuk idee dat we er zeker in kunnen houden, evenals het spelen van een aantal wedstrijden in 'format Brisson', d.w.z. tussen teams samengesteld met spelers van beide IC's.

Voor ons slotdiner op de Koninklijke Haagse Golf & Country Club (waar Evert lid is) waren Elke en collega bestuurslid Manon Pernot aanwezig, waar zij door Evert geheel terecht nog eens ruim geprezen en bedankt werden. Wij maakten Marcelo tot International Honorary member van onze IC en aan Louk viel dezelfde eer te beurt in de IC van Uruguay.

We kijken terug op een prachtige ontmoeting in de ware IC spirit, waarbij we wederom nieuwe tennisvrienden maakten.

Louk Sanders

JOURNEY FOR PERFECTION

CX SERIES | POWERED BY SRIXON

What does it take to continually improve your game? Commitment. Desire. Obsession. An intrinsic understanding that every game is a step in your journey for perfection. Long hours in the research labs. Early mornings on the training courts. A commitment to enhance every game. A need to chase down every point. We share this pursuit of perfection with every player. It's why we engineer technically superior, obsessively crafted products that help you make every single game, your very best game.

DUNLOPSPORTS.COM

DUNLOP PRO PLAYERS MAY PLAY WITH DIFFERENT RACKETS TO THE MODEL SHOWN

LOVE THE GAME

Dutch IC-Cup

1970	Peter Scholtz	1988	Mark Koevermans		tema
1971	Piet Veentjer	1989	Paul Haarhuis	2005	Jan Siemerink
1972	Evert Schneider	1990	Stanley Franker	2006	Ada de Laive/Theo Bol-
1973	Jan Hordijk	1991	Tom Okker		lerman
1974	Ivo Rinkel	1992	–	2007	Nora Blom
1975	Piet van Eijsden	1993	Jacco Eltingh	2008	Rolf Thung
1976	Marian Laudin	1994	Brenda Schultz	2009	Robin Haase
1977	Rolf Thung	1995	Henk Goris	2010	Jaap Arends
1978	Wouter Fok	1996	Hans van der Weg	2011	Raemon Sluiter
1979	Michiel Schapers	1997	Karin van Essen-Moos	2012	Martin Koek
1980	Nick Fleury	1998	Hans Adama van Schel-	2013	Peter Scholtz
1981	Jaap Arends		tema	2014	Tjerk Bogtstra
1982	Wim Stoop	1999	Hendrik Jan Davids	2015	Marijke Jansen
1983	Louk Sanders	2000	Ab Kloezen	2016	Johan Vekemans
1984	René Heffels	2001	Just Barth	2017	Anja Ybema-Lepoutre
1985	–	2002	–	2018	–
1986	Frits Don	2003	–		
1987	Tom Nijsen	2004	Hans Adama van Schel-		

Henk van Riemsdijk Cup

1983	Willem Maris	1995	Peter Scholtz	2008	Trudy Hoolboom- Groenman
1984	Hans van Dalsum	1996	Ab Kloezen	2009	Tine Zwaan
1985	Rolf Thung	1997	Maarten Keunen	2010	Hester Witvoet
1986	Hans van Swol	1998	Just Barth	2011	Betty Stöve
1987	Wim Breukink	1999	Evert Schneider	2012	Tom Okker
1988	Jan Beukers	2000	Peter Soeters	2013	Trudy Hoolboom- Groenman
1989	Rolf Thung	2001	Stephen Noteboom	2014	Johan Vekemans
1990	Rob Kuijpers	2002	Jan Beukers	2015	Tom Nijssen
1991	Trudy Hoolboom- Groenman	2003	Marcella Mesker	2016	Tom Okker
1992	Ada de Laive-Bakker	2004	Tine Zwaan	2017	Betty Stöve
1993	Rolf Thung	2005	Wouter Fok	2018	Tom Nijssen
1994	Tom Okker	2006	Henk Goris		
		2007	Stephen Noteboom		

IC-Holland Award

1993	Jacco Eltingh/Paul Haarhuis	2000	Kristie Boogert/ Miriam Orlemans	2010	Esther Vergeer
1994	Jacco Eltingh	2001	Sjeng Schalken	2011	Robin Haase
1995	Brenda Schultz	2002	Jan Siemerink	2012	Kiki Bertens
1996	Richard Krajicek	2003	Martin Verkerk	2013	Robin Haase
1997	Fed Cup Team: Brenda Schultz, Miriam Oremans, Manon Bolle- graf, Caroline Vis, Kristie Boogert	2004	–	2014	Jean-Julien Rojer
		2005	Michaëlla Krajicek	2015	Jean-Julien Rojer
		2006	–	2016	Kiki Bertens
		2007	Robin Haase	2017	Robin Haase
1998	Jacco Eltingh/Paul Haarhuis	2008	–	2018	Kiki Bertens/Raemon Sluiter
1999	Manon Bollegraf	2009	Thiemo de Bakker		

IC-Centenary Awards (23-12-1999)

Kea Bouman (†)	Richard Krajicek	Henk Timmer (†)
Jacco Eltingh	Tom Okker	
Paul Haarhuis	Betty Stöve	

Overleden

Erevoorzitters

W.J.R. Dreesmann
drs A.C. Reidt

Ereleden

mr G.F.W. van Berckel
mr J.D. van den Berg
jhr mr R. de Brauw jr
D. Croll
mr A. Diemer Kool
mr M. van der Feen
P.D.A. van der Heyde
mr H.F. Hoyer
jhr C. van Lennep
mr C.H. Muntz
ir P.F.S. Otten
ir F.J. Philips
mr C. Punt
jhr L.J. Quarles van Ufford
jhr H.A.C. van Riemsdijk
I.F. Rinkel
G.J. Scheurleer
mr D.U. Stikker
A.C. van Swol
H. Timmer
mw K. Tiedemann-Bouman
C. Vreedenburgh
drs J. van de Weg

Leden van verdienste

C.R. Beek
C.K. Dekker
prof. J.H.A. van der Drift
W.O. Duys
B.C.W. Koers
H. Kuiphof
K. Muijs
H.A. Pellikaan
mr H.B. Peters
mr dr J.F.A. de Soet
W. Stoop
W. Tappenbeck
H.J. Teengs Gerritsen
ir J. Velds

Leden

dr H.E. Beernink
dr F.J. Beernink
H.A. Biesheuvel
drs J. Bijker
ir J. Boon
drs A.M. Borren
ir J.L.P. Bouman
W. Breukink
G.F. de Bruyn Kops
C.A. Bryan
G.R. Castendijk
J. van Dalsum
A.E. Dehnert
F. Dogger
dr Th. van Eek
H.G. Eilers
E.F. Eriksson
drs H.R.M. van Gasselt

R.J. van Gelder
prof. drs J.H. Goris
J. Hajer
J.W.F. van der Heide
W.J. Heynen
G.W. Holst
J.A. Karamoy
drs A. Kloezen
ir A. Knappert
H.L.G. Koopman
J.H. Knottenbelt
J.J.C. de Kuiper
J.P.A. Linck
drs A.C. Lijzen
mr W. Marinkelle
ir W.D. Maris
R. van Meegeren
mr D.M. Meertens
dr Ch. Mendes de Leon
ir R.C. Nauta
mr A.S. van Nierop
J. van Olst
M. Oosting
ir J.A. Pennink
mw J.W. Ridderhof-Seven
drs L.I. Rinkel
G.W. Scheurleer
P.N. Scholtz
mr R. van Steeden
mr J.W. Taminiau
D. Teschmacher
mr J. Volkmaars
M. Wetselaar
mr H. Wilton

Buitenlandse leden

Argentinië

J.E. Esponda
E. Morea

Australië

R.N. Howe
J.D. Newcombe
A.D. Roche
K.R. Rosewall

België

T. Brasseur
D. Charles
R. Goethals
G. Kaisin
M. de Marneffe
C. Mercelis
B. Mignot
J.T. Moretti
mw L. Sliepen

Brazilië

A. Vieira

Canada

R. Brankovski
P. Dimmer
D. Gilchrist
F. Mott-Trille
M. Young

Duitsland

P. Dinckels
W. Bungert
F. Feldbausch
W.A. Hofer
C. Kuhnke
A. Kurucz
H.J. Plötz
Dr. B. Windhoff

Frankrijk

M. Bouffard
M. Leclercq
G. Rébut
T. Pham

Hongarije

T. Hagóri
G. Zoltan

Ierland

R.F. Egan

India

V. Aggerwal
K.C. Anand
M.S. Appa Rao
R. Kashyap
R.C. Khanna
R. Liberhan
S. Minotra
S. Misra
J. Pradesh
Y. Prasad
P.L. Reddy
H. Seshadri
B. Singh
J. Singh
M. Singh
R.I. Singh
A. Wallia
D. Wallia

Israël

H. Jankelowitz

Italië

R. del Bello
M. Gilardelli
A. Loewy
G. Merlo

Japan

T. Chomabayashi
S. Yoshii

Kroatië

N. Pilic

Luxemburg

G. Logelin
J. Offenheim
H. Reiter
G. Weyrich

Mexico

R. Belmar
F. Lisci
M. Mestre
M. Monroy
E. Martinez Lanz
R. Pulido

Monaco

M. Borghini
B. Caramello
M. Kizlink
A. Manigley
G. Pasquier
J.Z. Pifat
M. Thuillier
F. Truchi
A. Viviani

Nieuw Zeeland

mrs. C. McIntyre
D. Shaw
A.W. Tills

Pakistan

S. Ahmad

Roemenië

I. Nastase

Rusland

B. Fomenko

Spanje

J.M. Tintoré Turull
C. Casado

Tsjechië

J. Medonos

Uruguay

J. Lacarte
J.P. Brisson
M. Lombardi

Venezuela

H. Hosé

Verenigd Koninkrijk

J.E. Barrett
H.T. Baxter
A.H. Billington
Sir Mervyn Brown
Sir Brian K. Burnett
A.J. Clayton
A.C. Compton Dando
M. Cox
C.J. Gorringe
A.B. Greatrex
M.P. Hann
B. Hatton
C.B. Hutchings
J.E. Innocent
D.A. Lloyd
M. Kizlink
W.A. Knight
J.R. McDonald
I.A. McDonald
P. Mockridge
G. Newton
G.L. Paish
J.G. Paish
Alan Purnell
J.J.F. Robinson
P. Siviter
R. Taylor
G.L. Ward
B.N.A. Weatherill
R.K. Wilson

Verenigde Staten van Amerika

A.W. Bunis
L.J. Fitz Gibbon
F.T. Kovaleski
B. Patty
J. Powless
M. Riessen
E.V. Seixas, Jr.
S. Smith
T. Sperry
T. Trabert

Zuid-Afrika

G. Forbes
J. Hubert
C. Webber

Zweden

B. Bengtsson
O. Bengtsson
B. Borg
B. Hansson
L. Myrhman
L. Nordenhök
M. Petterson
U. Schmidt
T. Svensson
E. Wennerström
A. Jarryd

Zwitserland

D. Auberson
J. Buttkeus
M. Frösch
H. Grimm
D. Sturdza

Aandacht voor jou!

Dagpas HealthCity biedt meer dan alleen fitness. Op vertoon van deze dagpas heb je recht op één dag gratis sporten. Of schrijf je online in op www.healthcity.nl/dagpas.

WAARDE € 17,50

HealthCity.nl/dagpas

fitness&meer / healthcity.nl

Wil jij ervaren wat HealthCity voor jou kan betekenen? Kom dan een dagje gratis sporten. Vul je gegevens in op www.healthcity.nl/dagpas.

